

Jólatræið á Vaglinum

Hóskvöldið varð býarjólstræið í Havn tendrað.

Hetta kvöldið plagði altíð at seta ein serligan jóladám á byin, í tá fara foreldur við börnum sínum at siggja tá træið verður tendrað og har aftrat at hoyra hornorkestrið spæla tey yndisligu jólagöngi.

Hóast tað er so, at í nógvum fótum arbeiði bæði mamm an og pápin úti, so eru tey mong foreldur, sum henda dag taka barn sitt í hondina og fara omah á Vaglið — tá má nógv annað liggja og biða. Ein mamma, sum arbeiðir úti um dagin, hevur úr at gera, tá hon kemur aftur til húsa, og tá hon er liðug við dagsverk sitt, er hon ofta og titt móð.

sum rímuligt er, tí í veruleikanum er tað dupult arbeiði bæði at arbeiða úti og inni.

Jólamánaðurin man vera tann stravnasti hjá eini mammu; men tá jólatræið verður tendrað og jólagöngi verða spæld, tá er sum øll møðin er horvin í mun til ta gleði, hon kennir eina slíka løtu.

Havnar Hornorkestur spældi hóskvöldið og síðari talaði borgarstjórin. Hann talaði fyrst eitt sindur um, at býurin vildi gera sitt til at gera tað so hugnaligt sum gjørligt — nevndi at øll áttu at hugna um býin við at hildið hann so reinan sum gjørligt, og tað kundi ein og hvør borgari, um hann mintist til — ongantíð

at tveita nakað á gotuna.

Borgarstjórin segði so í fáum góðum orðum at tankar okkara vildu vera hjá teimum sum hesi jólini vóru rámað av sjúku ella sorg.

Nevndi, at frá gamlari tíð var hetta ein gleðsfest m. a. tí at nú fór ljósið aftur at vinna á myrkrinum.

Tað var ein sera hugnaligt løta, ikki minst tí, at veðrið var so gott hesa løtuna — eftir at stormur og regn hava leikað í av tí versta dagarnar frammanundan.

Vit siga, eins og borgarstjórin, at vit eiga at venda tankum okkara til teirra, sum sjúk eru, teimum sum mist hava onkum av sínum

kæru og teimum sum einsamøll eru.

Hóast vit vita, at t. d. sjúkrahúsini gera alt, ið gerast kann fyri tey, sum skulu halda jól á sjúkrahúsinum, so er tað kortini ikki tað sama, sum at vera heima hjá sínum.

Tað er tann tíðin av árinum, tá øll helst vildu verið heima; men samfelagið er so vorðið, at alt skal halda fram — nokur megu starvast á arbeiðsplássum sínum. T. d. sjúkrasystir læknar, telefon- og telegrafpersonalið, politi, bilstjórar, útvarpsfólk o. o. Vit megu eisini senda teimum eina jólahilsu og takka teimum.

Gleðilig jól øll somul.

Hanna.

Eg var langt niðurkomin ta ferðina, at enda mátti eg drekka fyri at gloyma.

— Er tað ikki vandamikið? Eydnaðist tað?

— Bæði og. Eg drakk so nógv fyri at gloyma, at eg gloymdi at drekka.

— Segði Karin ja, tá tú baðst um hana?

— Ikki heilt, hon vil biða í tolni.

— Hvat meinast tú við tað?

— Ja, hon segði, at eg var hitt síðsta menniskja, hon vildi gifta seg við.

Hvat liður soninum at lesa til lækna?

— Nei, tað verður ikki enn. Hann ætlaði sær at verða skurðlækni, men skar alt ov djúpt, og tá hann hevði oyðilagt fimm operationsborð, gjørdi hann av at lesa til medisinara.

Kann læknin ikki siga mær bart út, hvussu langa tíð eg havi eftir?

— Lat meg siga tað soleiðis, at fært tú rest kjót til døgurða, so er ráðiligt, at tú etur teir bestu bitarnar fyrst!

— EG HAVI GJÓRT SPEVI, J-
MÓTI VÍÐ EINA GENTU, PER.
KANST TÚ IKKI LANA MÆR
TENNINAR HJÁ TÆR Í KVÖLD

Gevið børnunum ein møguleika

Í okkara tíð fara fram stórar broytingar — nógv av tí gamla skal burtur — og nýtt kemur í staðin. Jólasikkir og -síðir hava verið varðveittir íggjognum öldir, men eisini her broytist — vit kunnu viðhvørt siga tibetur og viðhvørt, tað er spell.

Tað einasta, sum í hesum samanhangi stendur fast, er

sjálvur jólaboðskapurin um kærleika og frið millum Gud og menniskju. Tianverri er tað bert avmarkað, hvussu langt hetta røkkur, tá talan er um boðskapin um frið millum menniskju og millum tjóðir.

Í tí dagliga livinum hava fólk so nógv at takast við, at tað ofta gongur út yvir børninum, sum oftast verða skúgvæð

til vikis við orðunum: verið ikki ívegin — tamið mær ikki — eg havi havt ein strævnan dag, komið ikki tit og plági meg aftrat o. s. fr.

Heldur frægari tykist vera í so máta ímóti jólum; tað er sum fólk hava eitt annað hjartalag.

Settu foreldur seg niður, um tað bert var ein dag — og í

felag við børnunum, ella enn betur um tey løtu børnini avgera, hvat skuldi gerast, farast skuldi í ella etast um jólina, so vildu børnini kent á sær, at tey ikki vóru sett til vikis, men at tey vóru við í ráðagerðini.

Tá vildi nógv verið vunnin.

h. l.

Uppskriftir

Tað kann vera sera stuttligt og hugnaligt at lata børnini sleppa at hjálpa til at stákast til jóla- bæði gera jólapynt — gera smáar gávur — baka ella gera jólakonfekt.

Tað er nakað, sum børnini aldri koma at gloyma og sum

ger tey sera lukkulig. Tað er ikki altíð tað, sum kostar pengar, sum gleðir tey mest, nei, sleppið teimum at skapa okkurt — tað er nakað, sum ger tey lukkulig.

Vit skulu geva tykkum nakrar uppskriftir til jólakonfekt.

Silvrknappar

Tilfar: 100 gr. marcipan.
2 tesk. flormelis — grøna fruktfarvu — 1 bræv av silvrkúglum.

Eltið marsipanið væl og virðiliga við flormelis og grønar fruktfarvu til »deiggið« er javnt ljósagrønt.

Rullið tað til »eina pylsu«, so tjúkk sum ein fingur og skerið í pettir, sum eru umleið 1 cm til tjúkdar. Leggið einar 4-5 smáar bomm silvrkúglur á.

Fikumarengs

4 eggjahvítar — 100 gr.
sukur — 150 gr. av fikum — 100 gr. av mandlum — 50 gr. valnøtukjarnum.

Piskið eggjahvítarnar heilt stívar og koyrið sukur í so við og við. Skerið fikurnar í pettir og koyrið tær í, hakkaðar mandlur og valnøtur verða eisini koyrdar í.

Setið »deiggið« í smáar toppar á smurda plátu, sum mjøl er stroytt á. Bakið marengsin, so tey verða ljósgylli, men ikki ov bráðligan hita — 170°. Best eru tey, um tey eru heldur bleyt innan.

Kasette bandupptakarar

við radio

Beinleiðis upptøka. Er tað eitt program, tygum møgu liggja vilja varðveita, trýst á knappin, so hava tygum tað á bandi.

Komplett við mikrofon og bandi kr. 625,-.

Ringið ella skrivið — vit senda.

RADIOBÚÐIN, Runavík, telf. 7008

RADIO-EL Tórshavn, telf 1397

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Lýsið í Sosialinum

Vá ynskja vándshjálpari okkara
eina góð jól og eitt eydnuríkt nýggjár.

af Frants Restoff